

Při výpisech z těchto knih a rejstříků budiž zachováván jazyk zápisů.

§ 13.

Při všech zeměpanských pokladnách a úřadech v markrabství Moravském, které vedou správu peněžní, v platnosti trvají dosavadní jazykové předpisy o vedení pokladních denníků, pokladních výkazů a všelijakých ostatních pokladních pomůcek, kterých ústřední orgánové potřebují k vykonávání kontroly nebo k sestavování občasných výkazů.

Totéž platí o vnitřním služebním postupu a o manipulaci při poštách a telegrafech a při erárních průmyslových závodech ústřední správě bezprostředně podřízených, jakož i pro vzájemný styk těchto úradův a orgánů.

Předpisů tohoto nařízení budiž podle možnosti šetřeno při větších neerárních úřadech poštovských.

§ 14.

Styk úradů se samosprávnými orgány řídí se jednacím jazykem, o němž jest známo, že ho tyto orgánové užívají.

§ 15.

Tímto nařízením není nijak dotčena platnost služebního jazyka vojenských úradův a četnictva pro styk s nimi a pro vybídky, aby službu konali.

§ 16.

Co se týče jazykové způsobilosti úředníků jsou úřadové, šetříce přesné zásadních předpisů tohoto nařízení, zavázáni, obsazovati jednotlivá služební místa toliko podle potřeby skutečné. Každý úředník bude proto povinen míti tolik jazykových vědomostí, kolik jich skutečně vyžaduje služba při úradě, u kterého jest zaměstnán.

§ 17.

Nařízení toto nabude moci dnem 15. března 1898; týmž dnem pozbudou platnosti ministerské nařízení ze dne 22. dubna 1897, z. z. č. 29, jež se týče